

Anekdota

Bilo je kar nekaj let nazaj, vendar me ta dogodek še vedno nasmeji do solz.

V naši družini se vsi po malem ukvarjamo s športom in tudi jaz nisem izjema, čeprav moram priznati, da mi vsi športi ne ležijo, posebno iger z žogo ne maram preveč. V zadnjih nekaj letih sta me navdušila dva športa in to sta plezanje in plavanje. Za plezanje me je navdušil oče, za plavanje pa sestrična Lara, ki tudi sama trenira. Ker imam s šolo dosti obveznosti, hodim na plavanje le enkrat tedensko in še takrat se mi zelo mudi. Seveda moram na trening plavanja vzeti potrebno opremo kot so kopalke, plavalna očala, brisačo in platenko s pijačo.

Nekega ponedeljka, ko sem imel na urniku plavanje, me je oče že preganjal, da se mi zelo mudi. Hitro sem pograbil torbo za plavanje in se usedel v avto. Oče me je pripeljal do šole z bazenom, tam sva se poslovila in jaz sem hitro odkorakal v garderobo, kjer se preoblačimo. Kot po navadi sem se začel slačiti, najprej sem slekel pulover in majico, potem še spodnji del trenirke, tako da sem ostal v samih spodnjicah. Samo še kopalke sem moral obleči, zato sem odprl torbo, v kateri naj bi imel vse stvari za trening. Skoraj me je kap, kajti v torbi je bila le prazna platenka in nič drugega. Kaj pa sedaj? Prijateljem na treningu sem povedal, da sem pozabil opremo in ti so se začeli smejati na ves glas in me malo zbadati. Najprej me je bilo malce sram, ker sem pozabil pripraviti torbo za trening, ker sem tako malomaren. Potem sem se začel smejati še sam, kajti res je bilo smešno, ker sem se tako slačil, še dobro, da nisem slekel spodnjic in ostal nag v garderobi. Fantje so se norčevali, da bom nag plaval in me bodo punce gledale, da to pa ni tako slabo. Postal sem rdeč od sramu in trenerju sem povedal, kaj se je zgodilo. Ta me je potolažil in rekel, da bom pač tisti dan njegov pomočnik, pomočnik trenerja. Tako sem ob bazenu kazal vaje za vse plavalce in ves ponosno stal ob trenerju. Gledali so me vsi, ne samo punce, tudi fantje. Po koncu treninga pa smo se na moj račun še nasmejali, kajti res je smešno, če pozabiš kopalke za plavanje.

Prišel sem do spoznanja, da je v vsakem slabem tudi nekaj dobrega in da bom mogoče nekega dne postal trener in se ne bom rabil obremenjevati, če bom pozabil športno opremo.

Franc Cimperman, 7. a
Mentorica: Špela Udovič